

И тѣй азъ не можѣхъ да помысла безъ печаль (*жалѣніе), че единъ народъ, дѣкто е писалъ нѣкога толико, фаналъ да

на греческій Бѣкварь е твердѣ несовершенство въ изреченіи воѣхъ славянскихъ звѣко въ. За да са замѣнаватъ тѣзи звѣцы съ гречески, остава на бола всакаго, комъ какъ дойде на оумъ.

Отъ числа сихъ славянскихъ Писателей е и единъ Грекъ, Попъ ли, или Инокъ, или кой да е. Той е написалъ сосъ гречески бѣквы славянскій Отче Нашъ, и сакаквы дрѣги мѣста изъ Священнаго Писанія. Той садѣ е тѣриалъ бѣквѣ в, на мѣсто б; с, на мѣсто ш; к, на мѣсто ц; т, на мѣсто ч; з, на мѣсто ж; а магкіа бѣквы: ѡ, ю, е, сосъ притѣрваніе греческаго н.

Не знаемъ, дѣка е изробилъ тази драгоцѣнность извѣстнѣй Филологъ, Константинъ Икономидъ Цареградецъ. Тоа Отче Нашъ сосъ дрѣги мѣста изъ Свящ. Пис. соединилъ онъ въ третій Томъ своего Опыта (*опытованіе), въ кой онъ казѣва, че Славяно-Російскій языкъ е твердѣ отѣлизо однороденъ съ греческій. Петербургъ. 1828. Требѣва да сапикасамы, че тойзи Писатель шѣлаз понапредъ да